

Fremrykket og styrket danskundervisning er ikke nogen dårlig idé. Når mennesker har fået asyl, er det utrolig vigtigt, at de straks får mulighed for at indrette deres dagligdag på den tid, der kommer efter. I SF mener vi dog ikke, at der går skår af den danske stat, hvis den vælger også at lade asylansøgere få mulighed for at bruge tiden fornuftigt, mens de sidder og venter. Men det er jo ikke temaet nu.

Forslaget om fremrykket danskundervisning kan vi støtte. Der er tydeligvis en del problemer med den tekniske udformning af det fremtidige system, men det må vi kigge på i udvalget.

Forslaget om at ændre på kvoteflygtningenes udvælgelse er et godt eksempel på regeringens manglende anerkendelse af Danmarks position i den globale verden. Regeringen foreslår, at der skal etableres 3-årige kvoter, og dér er i og for sig ingen problemer med SF, men det forudsætter, at denne kvote rent faktisk vil blive udnyttet, og alene af den grund, at den skal fastsættes af integrationsministeren – og hvis vi så samtidig forudsætter, at den katastrofe indtræder, at regeringen fortsætter efter næste valg – vil vi kunne se en årlig kamp ved finansloven, hvor Dansk Folkepartis krav vil være at sætte kvoten til 0. Hvad vil regeringen så sige til Dansk Folkeparti, til finansministeren og bagefter til FN?

Det kan selvfølgelig være fint med udvidelsen af udvælgelseskriterierne, men det handler meget om, hvordan de bruges. Det forudsætter, at Danmark kan og vil påtage sig sin rolle i den internationale verden, hvor millioner er på flugt internt og eksternt.

Tilbage står spørgsmålet: Hvorfor nedlægges Kvoteudvalget? Hvorfor skal Dansk Flygtningehjælp ikke obligatorisk deltage i udvælgelsesrejserne? Er det, fordi regeringen ikke vil kigges over skulderen? Hvem er det, regeringen ikke vil have til Danmark?

I Dansk Flygtningehjælps hørings svar skriver de jo, at det er deres opfattelse, at den hidtidige fordeling af kvotepladserne er gået til en meget sammensat og nuanceret gruppe, hvor der er så vel højt- som lavtuddannede flygtninge, ressourcestærke og resourcesvage flygtninge, forandringsmotiverede og tilbageholdende flygtninge. Dansk Flygtningehjælp stiller sig derfor tvivlende over for omfanget af behovet for ændringer af kriterierne.

Så peger Dansk Flygtningehjælp på, at udgangspunktet for udvælgelsen af kvoteflygtninge fortsat må være den enkeltes behov for beskyttelse mod forfølgelse i hjemlandet, og det er

måske i virkeligheden der, problemet ligger. Gør regeringen nu reelt op med denne grund til, at man bliver anerkendt som flygtning? Er det nu integrationsevnerne, -viljen og -mulighederne, der er det afgørende?

Dertil kommer, at der er en uendelig række mangelfulde beskrivelser af, hvem der kommer i hvilken gruppe. Vi har i de korte spørgsmål til bl.a. Venstre jo peget på, at det kan være traumatiserede børn, det kan være kvinder, der har været udsat for massevoldtægt, det kan være folk, der ikke nogen sinde har været udsat for en skoleundervisning osv.

Der er i hvert fald en ting, der er helt sikker, og det er, at med det her lovforslag sætter man systemet frem for mennesket. Så SF kan samlet set ikke stemme for lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er ingen bemærkninger, og derfor bliver det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre hilser det velkommen, at regeringen omsider sikrer, at alle udlændinge, som kommer til Danmark, forpligtes til at gå til dansk. Det har vi som bekendt foreslået mange gange, men uden at finde den store lydørhed.

Vores begrundelse for forslaget er selvfølgelig, at forudsætningen for at klare sig godt i det danske samfund, opdrage sine børn til at blive velfungerende borgere her i landet og kunne deltage i demokratiet er, at man taler dansk. Desværre er der en gruppe indvandrere, som ikke i dag har og heller ikke tidligere har fået den mulighed. Det skyldes, at danskundervisningen kun har været et tilbud og ikke en pligt.

Kl. 19.20

Det har ikke mindst givet mange kvinder problemer. Kvinder, hvis mænd ikke har fundet det vigtigt, at de gik til dansk, er ofte ikke kommet til dansk. Kvinder i voldelige ægteskaber har f.eks. typisk det problem, at de ikke har fået lov til at komme uden for en dør.

Det er glædeligt, at regeringen nu har indset, at det er nødvendigt at gøre danskundervisningen til en pligt og ikke bare en ret.

Vores forslag har været, at forlængelse af en midlertidig opholdstilladelse kunne gøres afhængig af, at ansøgeren har udvist vilje til at gå til dansk. Dermed ville samfundet få en sanktionsmulighed over for de familier, hvor den